

पञ्चविंशः पटलः ।

६८९

अथ प्रसङ्गात् श्रीरुद्रमहान्यासः —

अथातः पञ्चाङ्गरुद्राणां न्यासपूर्वकं जपहोमार्चनविधिं व्याख्यास्यामः ।

या ते रुद्रेति शिखायां, अस्मिन्महत्यर्णवे इति शिरसि, सहस्राणीति ललाटे, हंसशुचिरदिति भ्रुवोर्मध्ये, त्र्यम्बकं यजामहे इति नेत्रयोः, मानस्तोकेति नासिकायां, अतत्येति मुखे, नीलग्रीवौ द्वौ कण्ठे, नमस्ते अस्त्रायुधायेति बाह्वोः, या ते हेतिरिति उपवाहोः, ये तीर्थानीति हस्तयोः, सद्योजातमिति पञ्चानुवाकान् पञ्चस्रङ्गुळीषु, नमो वः किरिकेभ्य इति हृदये, नमो गणेभ्य इति पृष्ठे, नमो हिरण्यवाहन इति पार्श्वयोः, विज्यं धनुरिति जठरे, हिरण्यगर्भ इति नाभौ, मीढुष्टमेति कट्यां, ये भूतानामधिपतय इति गुह्ये, ये अन्नेष्विति अण्डौ (अण्डयोः) ईड्यश्वासीत्यपाने, मानो महान्तमिति ऊर्वोः, एष ते रुद्र इति जान्वोः, संसृष्टजिदिति जङ्घयोः, विश्वं भूतं इति गुल्फयोः, ये पथामिति पादयोः, अध्यषोचदिति कवचं. नमो विलिम्बन इति उपकवचं, नमो अस्तु नीलग्रीवायेति तृतीयं नेत्रं (नेत्रत्रितयं) प्रमुञ्च धन्वन इत्यस्त्रं, य एतावन्तरचेति दिग्बन्धः, ओं नमो भगवते रुद्रायति नमस्कारं न्यसेत् ॥

ओंकारं मूर्ध्नि विन्यस्य नकारं नासिकाग्रतः ।

मोकारं तु ललाटे वै भकारं मुखमध्यतः ॥

गकारं कण्ठदेशे तु वकारं हृदि विन्यसेत् ।

तेकारं दक्षिणे हस्ते रुकारं वामतो न्यसेत् ॥

द्राकारं नाभिदेशे तु यकारं पादयोर्न्यसेत् ।

सद्यं च पादयोर्न्यस्य वामं न्यस्योरुमध्यतः ॥

त्रातारमिन्द्रं, त्वं नो अग्ने, सुगं नः पन्थां, असुन्वन्तं, तत्वायामि,

आनोनियुद्धिः, वयं सोम, तमीशानं, अस्मे रुद्रा, स्योनापृथिवि, इत्येत-
त्संपुटमिन्द्रादिदिक्षु विन्यस्य, एवमेवात्मनि रौद्रीकरणं कृत्वा, त्वगस्थिगतेः
सर्वपापैः प्रमुच्यते । सर्वभूतेष्वपराजितो भवति । ततो भूत-प्रेत-पिशाच-
ब्रह्मराक्षस-यमदूत-शाकिनी- डाकिनी- सर्प- श्यापद- तस्कराद्युपद्रवास्सर्वे ज्वलन्तं
पश्यन्तु । मां रक्षन्तु । मनोज्योति, रवोद्धयग्नि, रग्निर्मूर्धा, मूर्धानं, मर्माणि
ते, जातवेदा, इति गुह्य-नाभि-हृदय-कण्ठ-मुख-शिरस्स्वभिमन्व्य आत्मरक्षा
कर्तव्या ॥

शिवसंकल्पं हृदयं, पुरुषसूक्तं शिरः, उत्तरनारायणं शिखा, अप्रतिरथं
कमचं, प्रतिपूरुषं नेत्रं, शतरुद्रीयमस्त्रम् । एवं पञ्चाङ्गं सकृजपेत् । अष्टाङ्गं
प्रणम्य, हिरण्यगर्भः, यः प्राणतो, ब्रह्मजज्ञान, मही धौः, उपश्वासय, अग्ने
नय, याते अग्ने, इमं यमः प्रस्तरमाहि सीदेत्यष्टाङ्गं प्रणम्य, अथात्मानं
रुद्ररूपं ध्यायेत् ॥

शुद्धस्फटिकसंकाशं त्रिणेत्रं पञ्चवक्त्रकम् ।

गङ्गाधरं दशभुजं सर्वाभरणभूषितम् ॥

दशभुजेष्वभयवरदशक्ति शूलाक्षमालापिनाकडमरुखट्वाङ्गनीलोत्पलबीज -
पूरफलयुक्तं नीलग्रीवं शशाङ्कचिह्नं नागयज्ञोपवीतिनम् ।

नीलग्रीवं शशाङ्काङ्कं नागयज्ञोपवीतिनम् ॥

नागाभरणभूषितं (भूगाढ्यं) व्याघ्रचर्मोत्तरीयकम् ।

ज्वलन्तं कपिलजटिलं शिखाविधोतकारणम् ॥

घृत्स्करुन्धसमारूढमुमादेहार्धधारिणम् ।

अमृतेनाप्लुतं हृष्टं दिव्यमोगसमन्वितम् ॥

दिग्देवतासमायुक्तं सुरासुरनमस्कृतम् ।

अघोरं हृदि विन्यस्य मुखे तत्पुरुषं न्यसेत् ।

ईशानं मूर्ध्नि विन्यस्य हंसो नाम सदाशिवः ॥

हंम हंसेति यो ब्रूयात् हंसो नाम सदाशिवः ।

एवं न्यासविधिं कृत्वा ततः संपुटमारभेत् ॥

नित्यं च शाश्वतं शुद्धं ध्रुवमक्षरमव्ययम् ॥

सर्वव्यापिनमीशानं रुद्रं वै विश्वरूपिणम् ।

एवं ध्यात्वा द्विजस्सम्यक् ततो यजनमारभेत् ॥

पूर्वोक्तानां न्यासमन्त्राणामत्यन्ताप्रसिद्धानामादिग्रहणं क्रियते —

या ते रुद्र शिवातनूरघोरापा इत्यृक्, अस्मिन्महत्यर्णवेन्तरिक्षे इत्यृक्, सहस्राणि सहस्रशो ये इत्यृक् १५५म्वक्रमन्त्रः, अग्रतत्यधनुस्तं सहस्रेत्यृक्, नीलग्रीवाशिशतिकण्ठा + चराः तेषां सहस्रेत्यृक्, नीलग्रीवाशिशतिकण्ठा दिवं + तेनामित्यृक्, नमस्ते अस्त्रायुधायानातताय इत्यृक्, याते हेतिर्मीढुष्टम इत्यृक्, ये तीर्थानि प्रचरन्ति इत्यृक्, सद्योजातं प्रपद्यामि इत्यृक्, वामदेवायेति पञ्च ऋचः, नमो वः किरिकेभ्यो देवानां इत्यृक्, नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यः + यो नम इत्यन्तं, नमो हिरण्यवाहवे सेनान्धे इत्यृक्, विज्यं धनुः कपर्दिन इत्यृक्, मीढुष्टम शिवतम इत्यृक्, ये भूतानामधिपतय इत्यृक्, ये अन्नेषु विप्रिध्यन्तीति ऋक्, ईड्यश्वासि वन्द्यश्चेति ऋक्, मानो महान्तमित्यृक्, एष ते रुद्रभागस्तं जुषस्वेत्यृक्, संसृष्टजित्सोमपा बाहुशर्ध्व इत्यृक्, विश्वं भूतं भुवनं चित्रं इत्यृक्, ये पथां पथिरक्षय इत्यृक्, अध्वयोचदधिवक्ता इति ऋक्, नमो विल्मिने च क्वचिने च इत्यृक्, नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्रेत्यृक्, प्रमुञ्चधन्वनस्त्वमुभयोरिति ऋक्, य एतावन्तश्च भूयांसश्च इति ऋक्, त्वातारमिन्द्रमधितारमिन्द्रं इति ऋक्, त्वन्नो अग्ने वरुणस्य इति ऋक्, सुगं नः पन्थामभयं कृणोतु इति ऋक्, असुन्वन्तमयजमानमिच्छेत् ऋक्, तत्त्वायामि ब्रह्मणा इति ऋक्, आनो नियुद्धिशतनीभिरध्वरं इति ऋक्, वयं सोम व्रते इति ऋक्, तमीशानं जगतः इति ऋक्, अस्मे रुद्रा मेहना पर्भतास इति ऋक्, स्योना पृथिवि भवा इति ऋक्। रौद्रीकरणमन्त्रस्तु विभूरसि प्रवाहणो रौद्रेणानीकेन +

१. हंसशुचियत् वसुरन्तरिक्षस्य इति ऋक् त्र्यम्बकमन्त्रः, इति ख, ग, ङ, मातृकापाठः ।

हिंसीः, वह्निरसि हव्यवाहनः रौद्रेणानीकेन + हिंसीः, इत्यादिप्रतिवाक्यं
 १ अनुवाकः, मनो ज्योतिर्जुगतामिति ऋह्, अत्रोध्यग्निः समिधा जनानां
 इति ऋह्, अग्निर्मूर्धा इति ऋह्, मूर्धानं दिवो इति ऋह्, मर्माणिते वर्मभिः
 १३ यामि इति ऋह्, जातवेदसे इति ऋह् ॥

शिवसंकल्पो लिख्यते —

येनेदं भूतं भुवनं भविष्यत्परिगृहीतममृतेन सर्वम् ।

येन यज्ञस्त्रायते सप्त होता तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १ ॥

येन कर्माणि प्रचरन्ति धीरा यतो वाचा मनसा २ चारुदन्ति ।

यत्संमितं मनसं यन्ति प्राणिनस्तन्मे मनश्शिवसंकल्पमस्तु ॥ २ ॥

येन कर्मण्यपसो मनीषिणो यज्ञे कृण्वन्ति विदधेपु धीराः ।

यदपूर्वं यक्षममन्तः प्रजानां तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ३ ॥

यत्राज्ञानमुत तेजो धृतिश्च यज्ज्योतिरन्तरमृतं प्रजासु ।

यस्मान्नऋते न किञ्चन कर्म क्रियते तन्मे मनश्शिवसंकल्पमस्तु ॥ ४ ॥

सुवारधीराश्वानि वयं मनुष्या नेनीयन्ते शुभिर्वाजिनीव ।

यत्प्रतिष्ठैर्यदचरैर्यविष्टं तन्मे मनश्शिवसंकल्पमस्तु ॥ ५ ॥

यस्मिन्वृचः साम यजूंषि यस्मिन् प्रतिष्ठा रचना भाति भाराः ।

यस्मिन् चितं सर्वमोतं प्रजानां तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ६ ॥

यदत्र पष्टं त्रिशतं शरीरं यज्ञस्य गुह्यं नवनाववार्थम् ।

दशपञ्चत्रिशतं यत्सहस्रं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ७ ॥

यज्जाग्रतो दूरमुदैतु दैवतं तदुससस्य तथा वेतिदृग्म् ।

गमज्ज्योतिषा ज्योतिरेकं तन्मे मनश्शिवसंकल्पमस्तु ॥ ८ ॥

१ अनुपजनीयं इति ड पाठः । २ चारुयन्ति इति ड पाठः ।

येन द्यौः पृथिवी चान्तरिक्षं च ये पर्वताः प्रदिशो दिशश्च ।
तेनेदं जगत् व्याप्तं प्रजानां तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ९ ॥

ये मनो हृदयं ये च देवा ये दिव्या आपो ये सूर्यरश्मयः ।
ते श्रोत्रे चक्षुषी संचरन्तं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १० ॥

अचिन्त्यं चाप्रमेयं च व्यक्ताव्यक्तं परं च यत् ।
सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं ज्ञेयं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ११ ॥

एका च दश शतं च सहस्रं चायुतं च
नियुतं च प्रयुतं चार्धुदं च न्यर्धुदं च ।
समुद्रश्च मध्यं चान्तश्च परार्धश्च
तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १२ ॥

ये च पञ्च पञ्चदश शतसहस्रमयुतं न्यर्धुदं च ।
ये अग्निचित्तेष्टकास्तं शरीरं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १३ ॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
यस्य योर्नि परिपश्यन्ति धीराः तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १४ ॥

यस्येदं धीराः पुनन्ति कवयो ब्रह्माणमेतं त्वां वृणीत विन्दुम् ।
स्यावरं जङ्गमं द्यौराकाशं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १५ ॥

परात्परं चैव यत्पराच्चैव यत्परम् ।
यत्परात्परतो ज्ञेयं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १६ ॥

परात्परतरं ब्रह्म तत्परात्परतो हरिः ।
यत्परात्परतोधीशः तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १७ ॥

यो वेदादिषु गायत्री सर्वध्यापी महेश्वरी ।

ऋग्यजुस्सामाथर्वैश्च तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १८ ॥

यो वै देवं महादेवं प्रणवं पुरुषोत्तमम् ।

यस्सर्वे सर्वतश्चैव तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १९ ॥

प्रयतः प्रणवोङ्कारं प्रणवं पुरुषोत्तमम् ।

ओंकारं प्रणवात्मानं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २० ॥

योसौ सर्वेषु वेदेषु पठ्यते ह्यज ईश्वरः ।

अक्रायो निर्गुणो ह्यात्मा तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २१ ॥

गोभिर्जुष्टं धनेन ह्यायुषा च वलेन च ।

प्रजया पशुभिः पुष्कराक्षं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २२ ॥

मानो महान्तमुत्तमानो अर्भकं मान उक्षन्तमुत्तमान उक्षितम् ।

मानोववीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नस्तनुवो रुद्ररीरिष

तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २३ ॥

मानस्तोके तनये मान + विधेमते + तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २४ ॥

प्रजापते नत्व + रयीणां । तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २५ ॥

स्वस्तिदा विशस्पतिः + अभयं करः । तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २६ ॥

त्र्यम्बकं + मा मृतात् । तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २७ ॥

ऋतं सत्यं + विरूपाक्षं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २८ ॥

यो रुद्रो अग्नौ + नमो अस्तु तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २९ ॥

विश्वतश्चक्षुरुतविश्वतो मुखो + देव एकः । तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥

चतुरो वेदानधीयीत * सर्वशास्त्रमयो विदुः ।

* सर्वशास्त्रमयो इति ग, ङ, पाठः ।

इतिहासपुराणानां तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ३१ ॥

कैलासशिखरे रम्ये शङ्करस्य शिवालये ।

देवतास्तत्र मोदन्ति तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ३२ ॥

यः प्राणतो निमिपतो महित्वा + विधेम । तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं + विधेम । तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥

ब्रह्मजज्ञानं + असतश्च विवः । तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ३५ ॥

गन्धद्वारां + श्रियम् । तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ३६ ॥

य इमं शिवसंकल्पं सदा ध्यायन्ति ब्राह्मणाः ।

ते परं मोक्षं गमिष्यन्ति तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ३७ ॥

पुनः सहस्रशीर्षा पुरुषः इत्यादि सन्ति देवाः इत्यन्तं, अद्भ्य-
स्संभूतः पृथिवी रसाच्च इत्यदि सोक्षरः परमः स्वराट् इत्यन्तं, आशुशिशानो
धृषभ इत्यादि शर्म यच्छतु इत्यन्तं, प्रतिपुरुषमेककपालाद्यनुवाकं, (तद्ब्राह्मणं च)
त्वमग्ने रुद्रो असुरो इत्यनुवाकद्वयं, पञ्चाङ्गं तु हंसशुचिपद्भुः प्रतद्विष्णुस्तप,
त्र्यम्बकं, तत्सवितुर्वरेण्यं विष्णुर्योनिं कल्पयतु एतेन ऋक्पञ्चकेन पञ्चाङ्गानि ।

हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे, यः प्राणतोनिमिपतो, ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं,
महीद्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं, उपश्वासय पृथिवीमुतद्यां, अग्ने नय सुपथा
राये, याते अग्ने यज्ञिया, इमं यमः प्रस्तरमाहि, इत्यादयो ऋचः । ततो
ध्यानम् । एवमुक्तस्य न्यासस्य मन्त्रसंग्रहः इति श्रीरुद्रन्यासस्तमासः ॥

अथ श्रीरुद्रन्यासप्रसङ्गात् श्रीरुद्रयन्त्रमपि लिख्यते —

त्रिपञ्चशूलं चतुरश्रकं तथा बहिश्च तारं हुतभुक्समन्वितम् ।

विचिन्तय चिदम्बरे हृदयसंपदे शाश्वतं
विरिञ्चकरकन्दुकं चरणमिन्दुचूडामणेः ॥

ध्यानान्तरम् —

वामे हस्तेऽथ वह्निं १ नयितुमथ करे दक्षिणे चित्स्वरूपं
शब्दब्रह्मैकनिष्ठं डमरुमभयदं यं वकारं च वामे ।
हस्ते श्रीदक्षिणेन स्वपदसरसिजेनात्ममोहं म धाम्ना
चाक्रम्पावस्थितं त्वां भजति हि निटिले निग्रहानुग्रहाभ्याम् ॥

ह्रीं श्रीं मन शिवाय ॥ इति द्वितीयमूलमन्त्रः ॥

अथ ध्वनिमन्त्रः —

२ शिव शिव शरणं शिवानन्दं शिव शिव शिवाय शिवाय नमः ॥

त्रयोविंशतिवर्णात्मा ध्वनिमन्त्र उदाहृतः ।
भ्रूमध्ये दीपवत्संस्थं ताण्डवं स्वस्य चिन्त्य तु ॥
सदा जपेदिमं मन्त्रं ताण्डवं भावमाश्रितः ।

शिवाय नमः । आकर्षणाख्यमन्त्रः । यनमशिवा इति स्तम्भनमन्त्रः ।
मशिवायन इति मोहनमन्त्रः । वायनमशि इति संहारमन्त्रः । नमश्शिवाय
इति उच्चाटनमन्त्रः ॥

आकर्षणाद्या मनवः लक्षमात्रेण सिद्धिदाः ।
श्रीमत्ताण्डवचरणौ सदा शरणमहं प्रपद्ये ।
इति ताण्डवमन्त्रः ॥

१. न युतमथ इति ख, ग, मातृकापाठः ।

२. शिव शिव चरणं इति, ख, ग, इ. पाठः ।

आकर्षणयन्त्रम् — ठकारमध्ये शिनमयर्वा इति विलिखेत् ॥

स्तम्भनयन्त्रम् — चतुरश्रं विलिख्य कोणेषु चतुर्षु लंकारं विलिख्य तन्मध्ये नकारं विलिखेत् ॥

मोहनयन्त्रम् — अर्धचन्द्राकारं विलिख्य तन्मध्ये मकारं विलिखेत् ॥

संहारयन्त्रम् — त्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये शिकारं विलिखेत् ॥

उच्चाटनयन्त्रम् — पट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये वाय इत्यक्षरद्वयं विलिखेत् ॥

एतानि यन्त्राणि तेन तेन मन्त्रेण जपेच्च । मन्थनशि इति गोरक्ष-
मन्त्रः ॥ ह्रीं एहि एहि जगच्चक्रं सर्वार्थं सर्वशोभितम् । सर्वैश्वर्यं जगदाधारं
अस्मिन् चक्रे प्राणप्रतिष्ठां कुरु कुरु स्वाहा । इति चक्रप्राणप्रतिष्ठामन्त्रः ॥

अथ चिदम्बरसभानटनमन्तः —

सदाशिव ऋषिः । निचृद्वायत्री छन्दः । महादेवः चिदम्बरसभानटो
देवता । अं बीजम् । उं शक्तिः । मं कीलकम् । ओं ह्रीं परंज्योतिर्हंस
हंस हत् । व्योम व्योम व्योम्ना शक्तिः शिरः । शिवज्योतिरानन्दनृत्त शिखा ।
परप्रकाशानन्दनाथ कवचम् । रत्नपादुकां पूजयामि नेत्रम् । ह्रीं शिवायै
नमः अस्त्रम् । अङ्गमन्त्र एव मूलमन्त्रः । सप्तार्णवपरिक्षेप इत्यादिध्यानम् ॥

अथ रक्षाकरप्रधानचिदम्बरमन्त्रान्तरमपि लिख्यते —

सदाशिव ऋषिः । विराट् छन्दः । चिदम्बरनटेशो देवता । श्रीं
बीजम् । ह्रीं शक्तिः । चित् कीलकम् ॥ पञ्चमाक्षररहितेत कादिवर्गपञ्चकेन
च यादिचतुष्टयेन च षडङ्गानि कुर्यात् ॥ ध्यानम् —

सुवर्णरक्तघृतिमिश्ररूपं विनिग्रहे यः पुनरुर्ध्वमागे ।